Як один Бог на небі, так одна Україна на землі.
Степан Бандера

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 35-36 (14138-14139), 12 ТРАВНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

За кожним захисником України стоїть його мати

Якою важкою може бути одна з найулюбленіших газетярських тем – тема мами… Коли нема війни, з матусею пов'язані безумовні любов і ніжність, ласка і тепло, турботливе «що ти сьогодні їв?» і «чи ти в шапці?», щасливі миттєвості життя. Коли приходить війна, до образу матері, неначе невидимі гирі, додаються майже безконечні тривоги, сльози, біль, а також бозна-звідки взята велетенська сила духу, віра і бодай зовнішня міць. Скільки таких жінок зараз живуть між нами, ходять на свою роботу, їдуть поруч у громадському транспорті… Скільком із них сонце зайшло навіки разом із сином чи дочкою, полеглими на полі бою… А скільки ще живі тільки тому, що треба дочекатися свою дитину з полону, з кривавого молоху війни, із битви за своє право бути вільними людьми на рідній землі… І сьогодні, на порозі Дня матері, так хочеться, щоб кожна з цих жінок відчула: ми вдячні. За те, що виховали гідних воїнів, благословили на захист України, за великі серця й любов. Знайте, рідні наші, ми пам'ятаємо подвиг ваших дітей і низько кланяємося їм за можливість жити!

Вдова Олега Ратушинського. Мати його дітей.

СЕРЕД ЗЕМЛЯЧОК, ЯКІ З ПОЧАТКОМ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ СТАЛИ МАМАМИ ВОЇНІВ, – І НАША СЬОГОДНІШНЯ СПІВРОЗМОВНИЦЯ, ДИРЕКТОРКА БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ ШКОЛИ МИСТЕЦТВ № 1 ім. ЮРІЯ ПАВЛЕНКА, ДЕПУТАТ МІСЬКОЇ РАДИ, ГОЛОВА БІЛОЦЕКІВСЬКОГО ОСЕРЕДКУ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ЖІНКИ ЗІ СТАЛІ» ***ЛЕСЯ КРИЖЕШЕВСЬКА.***

– Пані Лесю, дякуємо, що погодилися на розмову в переддень такої зворушливої дати. А з чим та ким асоціюється у Вас День матері?

– Цей день для мене завжди асоціювався з моєю мамою Тамарою Павленко, яка є справжньою берегинею нашої родини Павленко-Крижешевських.

Але рік тому, коли розпочалася повномасштабна війна в Україні і мій син у складі ОЗСП «Азов» разом із побратимами тримав оборону Маріуполя, яка у світовій історії стала символом незламності українських захисників, мені довелося познайомитися з їхніми мамами. Це надзвичайно сильні й водночас тендітні жінки з палким серцем, сповненим болю і великої доброти. Саме матері, сини і доньки яких захищають Україну, зараз є уособленням українки-матері й заслуговують найкращих і найщиріших вітань у День матері.

– Як воно – бути мамою двох синів, коли Україна в огні?

– Кожна мама народжує дитину для щастя. Але на долю нашого народу випало страшне випробування – війна з тими, хто століттями казав, що ми – один народ і брати за вірою. Варварський напад росії на Україну довів протилежне – нелюдську жорстокість, брехливість і підступність росіян. Наш народ ніколи не зможе пробачити їм такого горя та втрат!

У нашій родині, як і в Україні загалом, війна почалася ще 9 років тому. Саме тоді мій старший син, як і багато патріотично налаштованих українців, пішов добровольцем захищати нашу країну. За ці 9 років я переживала разом з ним багато хвилюючих подій: бої за Іловайськ, Павлопіль-Широкинську наступальну операцію, Світлодарську дугу, а під час повномасштабного вторгнення – оборону Маріуполя. Тривожні дні й ночі. Але, попри всі хвилювання, я пишаюся мужністю свого сина, поважаю його вибір і розумію, що побратими для нього – друга родина. Тому завжди у своїх молитвах прошу захисту і здоров'я сину та всім його друзям-побратимам.

– Чи можете вже зараз поділитися тим, що допомагало Вам жити, працювати, коли син перебував у полоні?

– Як завжди, у важкі хвилини, мені допомагала віра і надія на краще. Під час оборони Маріуполя мені додавало сил навіть найкоротше повідомлення від сина. В цих звістках він писав лише, що у нього все добре, ніби оберігав мене від жаху, який йому і його побратимам випало пережити. Далі – полон і повна невідомість. У той важкий час спілкування з рідними полонених. Їхня мужність і витривалість додавали й мені сили.

Білоцерківські "жінки зі сталі". Леся Крижешевська – в центрі.

Згодом мій син був обміняний, але повного відчуття щастя у мене досі немає. Розумію й відчуваю серцем, що поки всі Герої – люди, з якими три місяці вони героїчно тримали оборону Маріуполя, а потім виживали у жахливих умовах ув'язнення в Оленівській колонії, не будуть звільнені з рашистського полону, не можу дихати на повні груди. Наша боротьба не закінчиться, допоки всі наші бійці не опиняться вдома!

– Лесю Юріївно, познайомте, будь ласка, наших читачів з організацією «Жінки зі сталі».

– Під час подій у Маріуполі, коли наші рідні були оточені у багато разів переважаючим ворожим військом, ми – рідні, шукали шлях для їхнього порятунку. Спочатку закликали світових лідерів, міжнародні організації ООН та МКЧХ виступити посередниками у перемовинах, щоб здійснити екстракцію до іншої країни та зберегти їхнє життя. Ми ходили разом на зустрічі з посадовцями. Згодом згуртувалися у ГО «Рада дружин і матерів захисників України «Жінки зі сталі».

Голова організації – рішуча і мужня дружина «сталевого» воїна Наталка Зарицька. До організації також входять активні «азовські» мами, навіть з Донецька та Маріуполя – Неля Шастун, Наталка Кравцова і ще багато жінок, яких об'єднала спільна біда.

У Білій Церкві осередок організації згуртувався в серпні 2022 р., а фактично – у квітні, коли ми вперше провели мирну акцію «Деблокаду Маріуполю!». Саме тоді ми і познайомилися та почали підтримувати одна одну. За цей час було проведено багато акцій, фотовиставок портретів полеглих захисників Маріуполя. Три місяці на різних локаціях діяла пересувна фотовиставка «Світло переможе».

За ініціативою організації та за підтримки небайдужих білоцерківців наше суспільство не забуває про героїчний подвиг захисників Маріуполя. Білоцерківська міська рада на чолі з Геннадієм Диким підтримала перейменування однієї з вулиць міста на «Героїв Маріуполя». Ми постійно нагадуємо про наших полонених, яких росія не відпускає і, попри всі домовленості, не виконуючи норм Женевської конвенції, піддає тортурам і катуванням. Всі бачать у місті тематичні білборди та відеоборди, на кінотеатрі ім. О. Довженка розташовано вражаючі світлини захисників «Азовсталі». А тематичні культурологічні заходи проводимо постійно.

Ми, білоцерківські дружини та мами захисників Маріуполя, всі різні за професіями, раніше навіть не були знайомі одна з одною, проте нас об'єднала боротьба за рідних. Ми розуміємо, що «Азов» – не звичайний підрозділ, це – велика родина, бойове братерство. Тому і нам, рідним, потрібно бути згуртованими, щоб досягти цілі.

На жаль, серед легендарних захисників Маріуполя є загиблі. У Білій Церкві мешкає родина справжнього Героя «Азову» Олега Ратушинського (позивний «Дим»). Він був серед тих військових, які в березні полетіли гвинтокрилами в заблокований ворогом Маріуполь, щоб стати пліч-о-пліч зі своїми побратимами. Він знав, що то може бути дорога в один кінець, але зробив свій вибір. Майже місяць Олег брав участь у найзапекліших боях, в одному з яких отримав смертельне поранення. 15 квітня 2022 р. Олега не стало. У річницю його трагічної загибелі в с. Фурси було відкрито пам'ятну дошку Герою. Родина Олега, дружина Анастасія та двоє діток, проживає в Білій Церкві. Наше завдання – щоб якомога більше білоцерківців дізналися про звитяги та подвиги Олега Ратушинського, а його сім'я відчувала наше тепло і піклування. А взагалі кожна наша мама, дружина та сестра Героя варта на окрему розповідь про неї.

– Ми знаємо про те, що ваша школа весь цей час допомагає військовим. Розкажіть про це детальніше.

– Колектив нашої школи – унікальний. Із перших днів повномасштабного вторгнення троє наших працівників, незважаючи на проблеми зі здоров'ям і навіть маючи бронь від мобілізації, 24 лютого пішли добровольцями у ЗСУ, а ми всі стали допомагати нашим захисникам – проводили збори коштів, відправляли посилки на передову.

І, звичайно, ми активно працюємо на «мистецькому фронті». Перший концерт після повномасштабного вторгнення у Білоцерківському госпіталі було проведено саме нашим колективом у співпраці з Відділом культурологічної роботи у військах МОУ.

Регулярно наші юні художники готують роботи для бійців, які проходять лікування в госпіталі. На постійній основі там діє виставка дитячих малюнків.

– Відомо, що 12 травня ви плануєте концерт на підтримку бригади «Азов».

– На мою думку, День матері – найголовніше свято року, особливо під час повномасштабної війни. Адже за кожним мужнім захисником стоїть мати, яка народила, виховала і день та ніч чекає його. Тому саме до цього Дня колектив Білоцерківської школи мистецтв №1 імені Юрія Павленка підготував ***благодійний звітний концерт на підтримку бригади НГУ «Азов», що відбудеться 12 травня о 16:00 у Будинку органної музики.*** Ми знаємо, що бригаді необхідне професійне обладнання: прилади нічного бачення та дрони, оснащені тепловізорами. Тож усі, хто відвідають наш концерт, зможуть задонатити на корисну справу, чим пришвидшать нашу Перемогу!

НЕХАЙ КОЖНА МАТИ ДОЧЕКАЄТЬСЯ СВОГО СИНА ЖИВИМ І НЕУШКОДЖЕНИМ! СЛАВА ВСІМ МАТЕРЯМ НАШИХ ГЕРОЇВ-ЗАХИСНИКІВ!

Навіки у строю

Від травм, отриманих у російсько-українській війні, помер наш сорокашестирічний земляк ***ВАЛЕРІЙ МИХАЙЛОВИЧ ДАНИЛЕНКО.*** Він був стрільцем-снайпером. Важкі травми отримав під час ДТП, в яке потрапив на службовому автомобілі в лютому 2023 року на околицях смт Михайло-Коцюбинського на Чернігівщині.

Помер Валерій Михайлович 30 квітня у шпиталі Чернівців. Смерть нашого відважного земляка безпосередньо пов'язана з виконанням військових обов'язків, які він гідно виконував, даючи відсіч рашистським агресорам.

Похоронили захисника на Алеї Слави Сухоярського кладовища.

Із болем і скорботою білоцерківська громада зустріла чергову трагічну звістку: в бою за визволення рідної землі поліг наш земляк, солдат ***АНДРІЙ СЕРГІЙОВИЧ ЮДІН,*** якому 31 травня мало б виповнитися тільки 24 роки.

Стрілець-зенітник, прийнятий року на військову службу за контрактом у серпні 2020 р., він загинув 2 травня від отриманих травм, несумісних з життям, в результаті ворожого артилерійського обстрілу позицій підрозділу поблизу Водяного Волноваського району Донецької області.

Хай буде вічною наша пам'ять про воїна, який віддав найдорожче за волю й самостійність Батьківщини. Сердечні співчуття рідним і близьким героя.

Триває весняний ремонт доріг

Працівники управління дорожнього господарства Департаменту житлово-комунального господарства продовжують працювати над поліпшенням стану вулично-дорожньої мережі. Про те, які роботи тривають зараз та що заплановано зробити, розповів заступник директора-начальник управління дорожнього господарства ДЖКГ Олексій Погасій.

Він, зокрема, сказав, що практично в усіх районах міста фахівці здійснюють планові заходи на основних проїзних та магістральних дорогах. Частково розпочато ремонт прибудинкових територій. Наразі робітники використовують струменево-ін'єкційний та звичайний методи відновлення шляхового покриття. За сприятливого температурного режиму буде проведено також санацію тріщин бітумно-полімерними сумішами.

Першочергово під час весняного ремонту доріг ліквідовують аварійно небезпечні ями, вибоїни, тріщини в асфальтовому покритті вулиць та тротуарів. Також для зручності автомобілістів триває розширення проїжджої частини на вулиці Ярослава Мудрого. Під час цих робіт будуть облаштовані тротуари для пішоходів та встановлений острівець безпеки. Як зазначає Олексій Погасій, основна мета – зробити цю ділянку зручнішою і комфортнішою, підвищити безпеку руху, покращити взаємну видимість водіїв і пішоходів, повідомляють офіційні джерела.

Символи історії: зберегти правду

Україна володіє величезною та різноманітною культурною спадщиною, в якій відобразилася її складна, драматична історія, різнобарвна палітра спрямованих на неї в різні часи цивілізаційних впливів. Кожен пам'ятник, меморіальний комплекс чи споруда є символом тієї чи іншої події або епохи, що залишила слід у житті наших предків, історії держави.

На території Білоцерківської міської територіальної громади розташовано 85 меморіалів, скульптур, пам'ятних знаків, пам'ятників, обелісків. З них 34 – пам'ятки культурної спадщини. Одним із основних завдань державної політики у сфері її охорони є здійснення комплексних заходів з обліку об'єктів, що входять до культурної спадщини. А це передбачає їх наукове вивчення, класифікацію та державну реєстрацію.

Для подальшої роботи щодо впорядкування пам'ятників радянським подіям та воїнам рішенням виконавчого комітету в лютому було створено спеціальну комісію з питань встановлення, демонтажу пам'ятних знаків, меморіальних та інформаційних дощок на території Білоцерківської міської територіальної громади. До складу комісії увійшли 11 фахівців – це представники централізованої бібліотечної системи, взагалі потребує переосмислення та реконструкції. Пам'ятні знаки невідомому солдату та пам'ятники на похованнях загиблих воїнів Другої світової війни в більшості виконані з недовговічного матеріалу – бетону, та за радянським зразком.

В селах громади ремонти на таких об'єктах вели різні виконавці на свій смак і розсуд, епізодично і фрагментарно, вони художньо не узгоджені за масштабом, кольором, матеріалом, стилістикою. Є пам'ятники, до яких щороку жителі громади покладають квіти, є й такі, що використовуються як екскурсійні об'єкти. Але всі ці об'єкти потребують уваги, адже збереження та доступність культурних надбань і ресурсів є важливою передумовою соціального та духовного розвитку громади.

Отож, за результатами роботи комісії було розроблено Програму збереження та

музею, історики, депутати міської ради та працівники профільних управлінь і відділів. Аби глибоко вивчити питання історичного значення, технічний стан таких об'єктів, комісія відразу розпочала роботу. Вже відбулося три засідання, одне з яких – виїзне. Члени комісії об'їхали всі пам'ятники, меморіали і обеліски в Білій Церкві та в кожному селі й селищі громади, обстежили їх та зібрали й опрацювали дані.

За результатами обстеження складено акти та визначено, що значна кількість пам'ятників перебуває в задовільному стані – Ярославу Мудрому, Скорботна мати, Меморіал жертвам Голодомору 1932–1933 років, пам'ятна плита «Замкова гора», погруддя гетьману Івану Мазепі (с. Мазепинці) та інші. Але є й такі, які потребують ремонту різного ступеня складності: погруддя Тарасу Шевченку в Білій Церкві, пам'ятний знак закатованим білоцерківцям, військовополоненим та підпільникам на вул. Офіцерській, Братська могила у Вільній Тарасівці, Братська могила в с. Гайок та інші.

Меморіальний комплекс «Парк Слави» охорони об'єктів культурної спадщини (пам'ятних знаків, пам'ятників історії та культури, монументального мистецтва) Білоцерківської міської територіальної громади на 2023–2025 роки. На засіданні 39 сесії міської ради 27 квітня Програму затверджено.

Протягом нинішнього року документ передбачає вивчення та дослідження об'єктів культурної спадщини, паспортизацію, виготовлення облікової документації, оцінку пам'ятників, аби уточнити їхню балансову вартість, підготовку проєктно-кошторисної документації для ремонтно-реставраційних робіт, консультації з громадськістю тощо.

Тож важливу роботу розпочато: якісь із об'єктів буде перенесено, якісь демонтовано та передано до музею, а певним проведуть реконструкцію і облаштування території. Головне – шанувати внесок українців у винятково вирішальні для історії людства, континенту, рідної землі події без радянських наративів і розповідати правду неприкрашену, як це личить цивілізованій європейській країні.

За матеріалами офіційних джерел

Чи потрібні Місту добра могили Браницьких?

Для того, щоби оцінити ефективність діяльності нашої міської влади будь-якого періоду, не конче потрібно вивчати статистику щорічних звітів. Цифри завжди можна було «накрутити», здобутки приватних осіб – привласнити. Непомильний спосіб – найпростіший. Візуальний. Якщо місто активно розбудовується, – прогрес очевидний. Якщо ж, до всього, зведені об'єкти стали набутками архітектурної і культурної спадщини, додали Білій Церкві туристичної привабливості, можна говорити про вагому історичну значущість осіб, котрі її очолювали.

Чи можна з того переліку виключити графів Браницьких, які в XIX ст. власним коштом кардинально змінили архітектурне обличчя тоді ще доволі задрипаного містечка Васильківського повіту й надали поштовху для його економічного й духовного розвитку? Як би кому не хотілося – не вдасться. Бо навіть наймолодшим мешканцям Білої Церкви відомі їхні імена. А багатьом дорослим – і місце їхнього останнього спочинку. Яке, на жаль, на сором, туристам не покажеш.

● НАША СПАДЩИНА

Хто з нас може собі уявити Білу Церкву без її дендрологічної перлини – шедевра садово-паркового мистецтва «Олександрії», нашої краси й гордості? Чи не кожен білоцерківець змалечку знає, що цей найбільший в Україні парк заклали, виростили й впорядкували Браницькі.

У місті досі ще зустрічається старовинна бруківка тих часів, якою, до прикладу, наші дітки крокують на навчання в школі мистецтв №1, колишнього графського Зимового палацу. Ми любимо відпочивати у закладах, розташованих у БРУМі – Торгових рядах, показувати їх і збережені старовинні будиночки Торгової площі туристам, досі лікуємося у приміщенні лікарні, зведених їхнім коштом. А ще – відправляємо релігійні служби під склепіннями Спасо-Преображенського собору, церкви Марії Магдалини, костелу І. Хрестителя, де також можемо насолодитися концертними програмами органної музики. Ці величні храми – окраса нашого міста. У двох із них, за задумом Браницьких, вони сподівалися знайти вічний спокій. Графиня Олександра, як православна, була похована 1838 р. в правому алтарному приділі Преображенського собору. Над її могилою стояла мармурова статуя, привезена з Італії. Графи Браницькі, поляки за походженням і католики по віросповіданню – коронний гетьман Францишек-Ксаверій, його сини Ігнаций і Владислав-Гжегож, онук Владислав-Міхал та інші. родичі, упокоїлися в крипті костелу, що розміщувалася в підвальному приміщенні зліва від входу. Ніхто з них, як і ніхто з широкого загалу білоцерківців, навіть у найстрашнішому сні не могли би собі уявити, якою насправді виявиться їхня посмертна доля.

● ТАК МИНАЄ ЗЕМНА СЛАВА

Радянський тоталітарний режим, хоч і спродукував «Моральний кодекс будівника комунізму», списаний із Христових заповідей, ні мораллю, ні людяністю, ні милосердям не вирізнявся. Всіх, кого вважав класовими ворогами, ліквідовував докорінно. Воював навіть з мертвими, аби знищити історичну пам'ять народу.

У Білій Церкві, як розповідав місцевий історик В. Репрінцев, із приходом радянської влади в Преображенському соборі коштовну статую розбили, влаштували склади (де за часів Голодомору ховали від людей збіжжя), потім – спортивний зал секції боксу, а над могилою Браницької – туалет. Костел стояв пусткою, жахав страхітливим виглядом напівзруйнованих трун. Згодом там теж облаштували складські приміщення для краєзнавчого музею, й під час встановлення труб опалювальної системи головами покійників грали у футбол.

Іншому нашому історику-краєзнавцю Є. Чернецькому вдалося встановити, що 1963 року усипальниці в Преображенському соборі та костелі св. І. Хрестителя було остаточно спустошено. Рештки померлих, насипом скинуті в кілька дешевих трун, було вивезено вантажівкою на старе Київське кладовище й закопано силами учнів місцевого ПТУ в 3-х могилах першого ряду з боку колишнього автовокзалу. Відбувалося те дійство поспіхом, без церковної чи громадської панахиди. Щоби могили чимскоріш було занедбано й забуто. Щоби ніхто їх не доглядав, заупокійних молебнів не справляв, скорботних поминальних свічок не ставив. Щоби сира земля назавжди поглинула їхні останки. Неапокрифічну достовірність такого ганебного для Білої Церкви плюндрування пам'яті, історії, моралі у випадку зі ставленням до відомих історичних осіб Є. Чернецький доводив збереженим в архівному відділі БМР рішенням міськвиконкому за №780 від 17.11.1963 р. Підкріпив їх також свідченнями віднайдених та опитаних разом з іншим місцевим істориком А. Бондарем тих білоцерківців, що знали й вказали місцезнаходження могил (реєстаційні книги кладовища не збереглися) і розповіли про доглядальницю, яка позначила місце перепоховання Браницьких саморобним дерев'яним хрестом.

➥ ***Продовження на стор. 3***

Пам'яті жертв Другої світової

8 травня Україна разом з усім цивілізованим світом відзначила День пам'яті та примирення – вдруге в умовах повномасштабного вторгнення росії в Україну, яке називають найбільшою війною в Європі з часів Другої світової. Чимало жахіть війни, які раніше асоціювалися з останнім глобальним конфліктом, стали реальністю в Україні внаслідок воєнних злочинів російської армії та керівництва рф.

▲ Тож, аби вшанувати пам'ять тих, хто у Другій світовій боровся з нацизмом та переміг його, а також усіх жертв тієї війни, в Білоцерківській громаді відбувся ряд пам'ятних заходів.

▲ Хвилиною мовчання і покладанням квітів до Меморіального комплексу в Парку Слави Білоцерківська громада на чолі з міським головою Геннадієм Диким віддала шану тим, хто поклав свої життя, виганяючи нацистських окупантів з української землі.

▲ *«Сьогодні ми вклоняємося перед усіма, хто захищав рідну землю й світ від нацизму. Вшановуємо подвиг українського народу та його внесок у перемогу антигітлерівської коаліції. Проте через багато десятиліть після закінчення Другої світової війни темрява знову повернулася в Україну, повернулася на Білоцерківщину. Але ми маємо історичну пам'ять. Ми впевнились, що правда завжди перемагає. Ми віримо в те, що жодне зло не уникне відповідальності.*

▲ *Ми все подолаємо, бо наші воїни, наші люди – нащадки тих, хто витримав, відродився і подолав нацизм. Мужність та відвага наших захисників є прикладом для нас усіх. Дякуємо нашим військовим за захист та вклоняємося пам'яті всіх полеглих українських героїв»,* – наголосив Геннадій Дикий.

▲ Подвиг героїв, які загинули в російсько-українській війні, вшанували покладанням квітів до стел з їхніми портретами на Алеї шани й пам'яті захисників. Також цього дня відбулося покладання квітів до пам'ятних знаків «Скорботна мати» та «Висота 208,4 м». Пам'ятні заходи, присвячені вшануванню жертв Другої світової війни, також відбулися в селах громади.

За інф. офіційних джерел

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЯЖ № 330017, виданий 29.08.2008 р. на ім'я **Слюсаренко Людмила Федорівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.
068-155-8-122

КУПЛЮ
гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портупею, бінокль, шахмати, нарди.
095-156-36-40

Закуповуємо ВРХ:
-Корови(35-38грн за кг);
-Бики(48-52грн за кг);
-Телиці(44-47грн за кг);
-Коні(25-30грн за кг); -лежачі та доріз.
096-849-72-59,Вадим

Продам дрова рубані твердих порід:
ДУБ, ЯСЕН, АКАЦІЯ!
Детальніше за номером
097-691-21-56.

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи.
Тел.: 068-101-85-21.

Від усього серця вітаю ветеранів праці Білоцерківського національного аграрного університету, які народилися у травні:

М.М. Ніконенко, А.І. Кульчицький, В.І. Рубльов, А.С. Медвідь, К.М. Гора, В.М. Черняк, В.І. Драчук, Н.А. Ботвинко, В.В. Нагорний, Л.Я. Лесюк.

Зичу вам здоров'я й довгих літ,
В щасті і в достатку мирно жити.
Нехай буде щедрим і ласкавим світ,
І зоря надії завжди світить.

З повагою –
Е.В. Ланін

ДО УВАГИ ЖИТЕЛІВ БІЛОЦЕРКІВЩИНИ!
Від 8 травня 2023 року розпочав свою роботу Контакт-центр Головного управління ПФУ в Київській області – єдина безкоштовна «гаряча телефонна лінія»!

КОНТАКТ-ЦЕНТР

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

0 800 505 780

ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ

- консультація спеціалістів щодо пенсійних та соціальних послуг

Графік роботи Пн-Чт 8.00-16.30
Пт 8.00-15.15
Без обідньої перерви

Рішення Білоцерківської міської ради від 27 квітня 2023 року № 3840-39-VIII
ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН В ДОДАТОК ДО РІШЕННЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД 09 ГРУДНЯ 2022 РОКУ №3278-35-VIII «ПРО ПЛАН ДІЯЛЬНОСТІ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ З ПІДГОТОВКИ ПРОЄКТІВ РЕГУЛЯТОРНИХ АКТІВ НА 2023 РІК»

Розглянувши подання міського голови, відповідно до статей 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», з метою приведення регуляторних актів у відповідність до чинного законодавства міська рада вирішила:

1. Внести зміни в додаток до рішення Білоцерківської міської ради від 09 грудня 2022 року №3278-35-VIII «Про план діяльності Білоцерківської міської ради з підготовки проєктів регуляторних актів на 2023 рік», доповнивши його пунктом 5 такого змісту:

№ п/п	Назва проєкту регуляторного акта	Мета прийняття регуляторного акта	Термін розробки регуляторного акта	Найменування підрозділу, відповідального за розробку проєкту регуляторного акта
5.	Про затвердження Вимог до облаштування майданчиків для паркування транспортних засобів на території Білоцерківської міської територіальної громади	Упорядкування правовідносин, що виникають у процесі надання послуг з паркування транспортних засобів	II-III квартал2023 року	Відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради

2. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю міської ради оприлюднити рішення в засобах масової інформації.

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань інвестицій, регуляторної політики, транспорту і зв'язку, торгівлі, туризму, послуг і розвитку підприємництва, власності, комунального майна та приватизації, розвитку агропромислового комплексу.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

Рішення Білоцерківської міської ради від 27 квітня 2023 року № 3841-39-VIII
ПРО СКАСУВАННЯ РІШЕННЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Розглянувши подання міського голови, відповідно до статті 11 Закону України «Про засади державної регуляторної політики в сфері господарської діяльності», статті 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи протокол засідання робочої групи з питань перегляду регуляторних актів, які були видані Білоцерківською міською радою та виконавчим комітетом міської ради, від 22 березня 2023 року, з метою приведення у відповідність до чинного законодавства регуляторних актів міська рада вирішила:

1. Скасувати рішення Білоцерківської міської ради від 28 лютого 2019 року №3452-67-VII «Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів малого та середнього підприємництва у місті Біла Церква».

2. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в засобах масової інформації.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань інвестицій, регуляторної політики, транспорту і зв'язку, торгівлі, туризму, послуг і розвитку підприємництва, власності, комунального майна та приватизації, розвитку агропромислового комплексу.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

Продовження

Якось восени 2008 р. я особисто разом із колегами по роботі навідалися суто з цікавості до місця їхнього останнього спочинку, ледве знайшли і вжахнулися побаченому. Хрест до того часу майже згнив, упав і був ледве помітним під опалим листям. Земля на горбках не просто просіла, а ще й густо поросла бузковим чагарником, якого вручну годі було позбутися. Тому, щоби не втратити остаточно історичні могили, ми звернулися до тогочасного очільника Спецкомбінату по наданню ритуальних послуг Ігоря Сироти. З його доброї волі була виділена спецтехніка для викорчовування заростів, а працівники керованого ним комбінату наново сформували й укріпили надгробками могили, встановили металевого хреста. Матеріали для оформлення могил були вживаними, їх люди віддали на утилізацію після встановлення гранітних пам'ятників своїм родичам. Чи не найдорожчою на тому похованні стала іменна табличка, яку працівники спецкомбінату порадили замовити аж у Харкові. Вона не вигорає на сонці та не іржавіє. Але, на жаль, на ній написано тільки «Місце ймовірного перепоховання графів Браницьких». Бо ж (на відміну від Одеси, де 1936 р. доньку Браницьких Єлизавету та її чоловіка графа Михайла Воронцова теж було викинуто з подібного до нашого Спасо-Преображенського собору, потім таємно перепоховано в окремих могилах, а 2005 р. повернуто до їхніх усипальниць) у Білій Церкві графські кістки були перемішані з рештками інших осіб. Разом зі збіглим часом це унеможливлювало проведення ДНК-експертизи. Тож і дотепер Браницькі спочивають у непоказних, убогих могилах. І, вочевидь, вже назавжди. Одного року літні жінки з Академії пенсіонерів спромоглися власним коштом і власними силами пофарбувати хрест і надгробки. Сізіфова праця зі щорічного виламування бузкової порослі, що вперто пнеться прямо з могильної землі, досі лише на мені.

● ПІДПОХОВАННЯ

У 2017 р. міська рада ухвалила рішення захоронити поміж цих могил 4-х невідомих осіб, виявлених під час проведення робіт з укладання теплотраси в Парку Слави. Раніше на місці парку було старовинне польське кладовище. Тому на церемонію поховання були запрошені парафіяни костелу св. І. Хрестителя, Блаженної кн. Ольги УГКЦ, члени місцевої польської громади, а також представники польського консульства. Мабуть, міська рада розраховувала, що вони й опікуватимуться в подальшому тими всіма могилами. І, як на мене, політично прорахувалася. Адже для кожного посполитого поляка постать графа Браницького – як-от для нас постать Олега Царьова. На нього досі в Польщі кажуть «піяк захланний і зрадник Ойчізни». Закрити очі на провини покійного, може б, і погодилися, якби отримали бажане: передачу костелу в повне підпорядкування римо-католицькій церкві. Та чи в силах нечисленній парафії фінансово утримувати історичну споруду, і як в такому випадку функціонуватиме органний зал – питання відкриті, не вирішені. Тож у підсумку – свіжа земляна могила спливає дощами. Ще й через підпоховання один із надгробків геть скособочився. Ото й по всьому.

● ЗГАСАЮЧА СВІЧКА ПАМ'ЯТІ

Нікого не засуджуючи, просто констатую: є такі люди, котрим абсолютно байдуже до посмертної долі будівничих нашого міста графів Браницьких. Щонайперше, їхнім власним родичам. У відповідь Є. Чернецькому, котрий повідомив їх про знахідку могил, був отриманий вердикт: «Нехай все лишається, як є. На згадку білоцерківцям, як вони повелися з тими, хто так багато зробив для міста». То просто треба знати польський гонор.

Національно-патріотичну спільноту теж це не обходить – через діяльність графа Браницького, котрий отримав землі Білоцерківщини в подарунок за жорстоке придушення козацького повстання. Хоча в цивілізованому світі з мертвими не воюють.

Декому з мистецької когорти – через те, що справжніми будівничими міста вважають лише кріпаків Браницьких. Хоча графи могли би просто тягнути з тих останню шкуру й жити в Петербургах чи Парижах. Тоді ми мали б набагато скромніші краєвиди Білої Церкви.

Ще якась частина білоцерківської громади переймається Браницькими тільки в межах своїх професійних повноважень. Тут теж без образ. Просто як факт: журналісти інформують, історики досліджують і пишуть наукові праці, музейники опікуються розділом експозиції, що розповідає про членів родини графів Браницьких та організовують краєзнавчі читання, священники – читають літію в поминальні дні, кандидати в депутати перед виборами несуть квіти й лампадки і т. д.

І хоча й багато хто з білоцерківців вважають, що графи Браницькі заслуговують кращої пам'ятки для прийдешніх поколінь, лише кілька осіб великого Міста добра час від часу порпаються в могильній землі, сапають бур'яни, саджають квіти. Що буде, коли і їх не стане? Та ж знову збереться засідання виконкому міськради і ухвалить нове рішення… Яким воно буде – потрібно задуматися вже сьогодні.

Олена ЛИТВИНОВА

▶ *Поети рідного краю*

СМОЛЯНА НАТАЛЯ ВАСИЛІВНА

Навчалася в школах № 16 та № 9. В літстудію «Заспів» прийшла 1964 року. Дебютувала в альманасі «Вітрила-66». За рекомендацією кабінету молодого автора СПУ прийнята на факультет славістики Львівського університету. Здобула професію перекладача зі слов'янських мов (білоруської, польської).

У перекладі на білоруську її вірші увійшли в збірку, видану в Мінську ще у 80-х роках. Публікується в періодичній пресі.

Працює директором музею Л. Устияновича під Львовом.

ПРОВЕСІНЬ

Під весняними вітрами скресла
Диха легко хвилями ріка,
Тягнеться до сонця брунька змерзла,
Мов чиясь благаюча рука.
А в ріці з розпукою, востаннє
Борсається, тане холод криг.
Та весні не жалко: знає, травнем
Теплі роси випадуть із них.
Літо вийде у життя навально
І в рядки пекучі мудрих книг.
Добре, що весна така безжальна
До холодних, як неправда, криг.

Неповторній Білій Церкві була присвячена зустріч дев'ятикласників Білоцерківської гімназії-початкової школи №22 із краєзнавцем, працівником відділу інформаційно-краєзнавчої роботи ЦБС ім. П. Красножона, автором багатьох краєзнавчих публікацій Анатолієм Бондарем, яку організували фахівчині бібліотеки-філії №2.

Історією багатий рідний край

Краєзнавець детально зупинився на заснуванні древнього Юр'єва князем Ярославом Мудрим, пригадав міфи й легенди про походження назви міста. Учасники зустрічі дізналися про будівництво Білоцерківського замку, татарські набіги й козаччину. Розповідь пана Анатолія не тільки ознайомила учнів із дивовижною історією міста, а й змусила переглянути деякі факти по-новому. Діти зацікавилися історією вулиць Білої Церкви, зокрема Замкової, Ярослава Мудрого, Богдана Хмельницького, Базарної та Гетьманської.

Доповнила розповідь краєзнавча книжкова виставка «Відкрий для себе рідне місто», на якій представлена література про минуле та сьогодення Білої Церкви.

Завідувачка книгозбірні №2 Світлана Линник закликала підлітків любити свій край, рідну мову, пишатися захисниками, які зберігають незалежність та цілісність держави.

Олена БУЯНЕНКО

«Я – лише пензлик у руках великого творця...»

Виставкова зала бібліотеки №5 знову очікує на шанувальників образотворчості: із 4 травня тут діє персональна виставка живопису ТЕТЯНИ ФОКІНОЇ, що називається «Немає кращої країни».

Неймовірно, але всі майже 40 полотен, виконаних олійними фарбами, попри те, що загалом привідкривають нам віконце в різні пори року (та й різні настрої), такі безмежно сонячно-весняні!

За роки свого творчого шляху, розповідають колеги із пресслужби міської ради, Тетяна Миколаївна створила більше 500 картин, брала участь у понад 50 виставках, мала більше 30 персональних. Зокрема в Білій Церкві це вже п'ята така експозиція художниці. Її роботи зберігаються в державних музеях, картинних галереях, приватних колекціях в Україні та за кордоном. Крім того, пані Тетяна ілюструє літературні твори та разом із чоловіком розписала понад 40 приміщень, її роботи прикрашають затишні куточки вулиць, арки не тільки нашого міста.

Художниця розповідає, що почала малювати з раннього дитинства. А найбільше полюбляє (і це ви помітите відразу) зображувати квіти і пейзажі, адже її надихає краса навколишнього світу.

Розуміючи цілющі можливості мистецтва, вона пропонує малювання як арт-терапію переселенцям, воїнам, які повернулися з війни.

«Я – лише пензлик у руках великого творця, який створив наш прекрасний світ. Якщо захват від усього побаченого мені вдається передати на полотні, я щаслива тим. Колись мої роботи будуть спогадом про мене та нестимуть тепло, підіймати настрій людям», – каже Тетяна Фокіна.

Під час відкриття виставки головний спеціаліст управління культури і туризму міської ради Алла Карабач вручила художниці подяку за високу професійну майстерність, вагомий особистий внесок у культурно-мистецьке життя Білої Церкви, активну громадянську позицію.

Якщо ви маєте бажання поринути у світ мистецтва, завітайте на цю барвисту, життєствердну виставку, яка діє до 26 травня. Помилуватися картинами можна з понеділка по п'ятницю з 9:00 до 17:00.

У кожній строфі – серце жінки

Як мало радості навіть у нинішніх весняних днях... І вишні квітнуть, і бузки вже закучерявились, і блакить чистотою сяє, однак душа прагне якогось глибшого, посутнього тепла. Щоб не минуще, не тільки глянцево-привабливе. Зазвичай його здатні творити самі люди. І подумалося – як добре, що, попри страшну війну, в Білій Церкві не завмер струмочок, із якого п'ють срібну воду музи; що є ще й поціновувачі та меценати, які той струмочок підживлюють, а талант помічають і підтримують.

Прекрасним прикладом такого обміну енергіями співтворчості в нашому місті стала премія імені чудового поета, заслуженого діяча мистецтв України Миколи Сома, ініціаторами й засновниками якої стали Український фонд культури та його міське відділення й Київська обласна торгово-промислова палата. Присуджується премія за творчі здобутки в одній із трьох номінацій: лірична поезія, масова пісня, сатира й гумор.

За роки існування лауреатами цієї почесної відзнаки стали Петро Розвозчик, Леонід Гажала, Павло Ральченко, Григорій Музика та народний аматорський хор «Від серця до серця». За 2022 рік комісія присудила літературно-мистецьку премію відомій письменниці, авторці 14 різножанрових книг та брошур, зокрема поетичних збірок, у доробку якої є й чудова лірика, й сатиричні та гумористичні твори; активній громадській діячці Таїні Братченко за книжку «Голос пам'яті».

Журналістці за фахом, пані Таїні завжди були притаманні гострота сприйняття світу й подій, які в ньому відбуваються, їй боліло й болить і минуле, й буремне сьогодення рідної України. У кожній строфі «Голосу пам'яті» – чутливе, вірне, сміливе серце жінки, якій не все одно, яка не просто живе на цій землі, а живе з почуттям обов'язку.

Фото Антоніни Ткач

Вручили Таїні Братченко премію, диплом та медаль лауреата голова комісії з присудження відзнаки, заслужений працівник культури України Анатолій Кульчицький та голова Київської обласної торгово-промислової палати Олександр Рябоконь. Разом із заслуженою нагородою письменниця того дня отримала багато добрих, щирих побажань. Сама ж навзаєм подякувала за визнання й високу оцінку її праці та зауважила, що ця подія подарувала їй справжню радість, першу за чимало літ...

Валентина ХРАБУСТ

▶ *Городникам*

Правильне сусідство: три культури, які не можна садити біля огірків

Часто городники дивуються, чому вони отримують поганий урожай огірків. Одна з причин – неправильне сусідство рослин. Адже огірки дуже чутливі до навколишньої обстановки. Деякі насадження здатні негативно вплинути на якість і кількість плодів.

◆ Картопля. Картопля вважається найбільш небажаним сусідом для огірків. До речі, останні теж погано впливають на розвиток коренеплодів. Тому розміщуйте ці культури подалі одна від одної.

◆ Базилік. Деякі городники садять базилік поруч з огірками, бо вважають, що він відлякує шкідників. Частково вони праві. Проте його близькість уповільнює процес розвитку овочів.

◆ Часник. Це ще один «ворог» огірків. Тому під час розміщення культур на земельній ділянці постарайтеся не зближувати ці рослини.

Серед корисних сусідів огірків – горох, спаржева квасоля, буряк і кукурудза.

КАВОВИЙ ПИРІГ ІЗ ШОКОЛАДОМ

Смачного!

2,5 скл. борошна, 3 ст. л. какао, 1 скл. кави, 3 яйця, 100 г маргарину, 1 ст. л. розпушувача, 0,5 ч. л. солі, 1 скл. цукру, шоколадна глазур.

Змішати всі сухі інгредієнти: борошно, какао, сіль, розпушувач. Цукор перетерти з маргарином і яйцями. Змішати все з кавою, вилити суміш у форму. Поставити в духовку та випікати до готовності.

Готовий корж щедро полити шоколадною глазур'ю.

Сайт Sinoptik.ua	П'ятниця, 12.05	Субота, 13.05	Неділя, 14.05	Понеділок, 15.05	Вівторок, 16.05	Середа, 17.05	Четвер, 18.05
	ніч +8	ніч +10	ніч +10	ніч +12	ніч +14	ніч +14	ніч +14
	день +18	день +18	день +19	день +20	день +21	день +21	день +20

Розмови винайдені для того, щоб заважати людям думати. (А. Крісті)

Громадська думка
Засновник:
ПП "Редакція газети "Громадська думка"
Редактор *Валентина Храбуст*

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук", м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739 від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.